

Wilbert zag de volière en liep er heen. Hij kwam langs de mini-bibliotheek en daar komt hij niet voorbij zonder er in te neuzen. Hij noemt zichzelf een lezer. Voor zijn pensionering had hij als leefregel elke dag tenminste 15 pagina's literatuur te lezen. Dat haalde hij gemakkelijk want hij reisde met de vroegste, nog stille bus dagelijks naar zijn werk. Klaar was hij bij aankomst!

's Avonds tijdens de terugreis las hij weer, als bonus. Het gekke is dat hij na zijn pensionering moeilijker aan de gestelde leefregel voldoet. De druk is er van af, hoewel hij als hoofdredacteur van de Vestdijkkroniek toch veel moet herlezen. Hij vertelt dat hij nu bezig is met een lang artikel over de ethos in Vestdijks werk. Hij heeft net De held van Temesa uit, een verpletterend boek, een historische roman, met toch een actuele strekking. Hij vraagt of ik wel eens een boek van Vestdijk lees. Hij kan het mij aanraden!